

at endvidere den tvungne Forsikring er gennemført til Dels i Sverige og til Dels i Frankrig, hvor man har en tvungen Ulykkesforsikring, og at i England gennemførte en Mand, hvis Indsigt jeg dog nok tør sætte ved Siden af det ærede Medlems, nemlig Lloyd George, det store Forslag om tvungen Forsikring. Dette sidste skete, efter at man gennem 10 Aar havde fulgt den tyske Forsikring for at indhøste Erfaringer derfra. Man vovede altsaa i England det efter det ærede Medlems Mening saa forfærdelige Skridt at gennemføre en tvungen Sygeforsikring. Jeg tror saaledes ikke, at det kan nytte i den Almindelighed, som det ærede Medlem gjorde, at fordømme den tvungne Forsikring, for i mange andre Lande har man, som sagt, ment, at det vilde være den allerheldigste Form for Gennemførelsen af en Forsikring. Her i Landet har man ment det modsatte.

Til allersidst skal jeg kun gøre det ærede Medlem (Steinke) en Undskyldning for, at jeg sagde, at han havde Paterniteten til det Forslag om Invalideforsørgelse, som blev fremsat af den forrige Regering. Det er blevet meddelt mig af en Mand, som jeg havde Grund til at tro vidste Besked. Naar det ærede Medlem nu siger, at det ikke er rigtigt, maa jeg gøre ham en Undskyldning.

Steinke: Paa dette sene Tidspunkt af Forhandlingerne vilde jeg neppe faa Lov, selv om jeg havde Lyst, til at trænge nærmere ind paa de 55 Problemer, der har været fremme til Diskussion, og med Hensyn til hvilke for en hel Dels Vedkommende mit Navn eller Socialdemokratiets Stilling i det hele har været indblandet. Heldigvis kan jeg dog forbigaa den højtærede Minister, hvis Udtalelser ikke i mindste Maade gav Anledning til, at vi fra vor Side skulde tage til Genmæle.

Det samme gælder ikke den ærede Ordfører for Venstre (Kragh). Han fremstillede paa sin sædvanlige overordentlige grundige Maade en hel Del Betragtninger om Lovforslaget og enkelte Bemærkninger fra min Side, som maaske kunde have været behandlet med mere nænsom Haand, navnlig ud fra den Betragtning, hvormed den ærede Ordfører indledede, idet han sagde, at under Hensyn til, at Socialdemokratiets Ordfører udelt havde sluttet sig til Lovforslagene, betød det jo mindre, at han tog sine Reservationer — hvorefter den ærede Ordfører gennemhøglede disse Reservationer paa Kryds og tværs. Jeg skal kun opholde mig ved et Par af de Bemærkninger, det

ærede Medlem gjorde. Jeg hørte — jeg vil ikke sige for første Gang —, at det var en meget mærkelig Stilling, det danske Socialdemokrati indtog til Tvangsforsikringen, henset til, at det tyske Socialdemokrati havde indtaget en anden Stilling, og det glædede den ærede Ordfører, at der dog var Omraader, hvor man fandt Anledning til at manifestere sin Uafhængighed af det tyske Socialdemokrati. Jeg har, som sagt, hørt denne, jeg tør maaske sige, Frase før; men jeg forstaaer ikke, hvad der ligger i den. I den Tid, jeg har haft den Ære at sidde paa Rigsdagen, mindes jeg ikke mere end to Gange i de talrige Møder, der har været afholdte, hvor det tyske Socialdemokrati eller dets Stilling til et Forslag overhovedet er blevet nævnt. Men Forholdet er i øvrigt det, at naar det tyske Socialdemokrati gik ind paa Rigsforsikringen, var det naturligvis, fordi den betød et overordentligt Fremskridt fra de Forhold, der i Forvejen var til Stede, og naar det danske Socialdemokrati ikke vil gaa ind paa en Rigsforsikring — herom maa jeg dog sige til den sidste ærede Taler (Thomas Larsen), at det Tvangsfolkeforsikringsforslag, der blev stillet af Kommissionen, er saa langt mere vidtgaaende end det tyske, at en Sammenligning ikke er mulig —, er det netop, fordi Forholdene her i Landet har artet sig paa en ganske anden Maade. Vi har i en hel Menneskealder haft vederlagsfri Alderdomsforsørgelse, og af den Grund anser vi det ogsaa for politisk uigennemførligt, eller i alt Fald for at ville medføre umaadelige politiske Kampe, hvad vi vilde anse for meget uheldigt, at komme over til en anden Ordning. Derfor er der en meget væsentlig Forskel paa det danske og det tyske Socialdemokratis Stilling. Den maa rette sig efter Situationen, efter Magtforholdene og Udviklingen i de enkelte Lande.

Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det var urimeligt, at jeg vilde drage til Felts mod Invaliditetskommissionens Forslag med Hensyn til Forsikringsbeløbenes Størrelse, fordi 300 Kr., som Beløbet blev afrundet til, i Virkeligheden var meget den Gang, og bebrejdede mig, at jeg ikke havde gjort opmærksom paa, hvorledes Forholdet i Virkeligheden var, saa tillagde jeg det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer saa megen Opfattelsesevne, at de, eftersom de, ligesom jeg, har gennemlevet de senere Aar, nok kunde sige sig selv, at 300 Kr. var den Gang noget andet, end det er nu. Det viste sig jo ogsaa, at jeg ikke havde gjort det ærede Medlem Uret, idet det ærede Medlem virkelig var i Stand til